03/10/2021

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Οι ακρότητες σκοτώνουν και σωματικώς και πνευματικώς»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

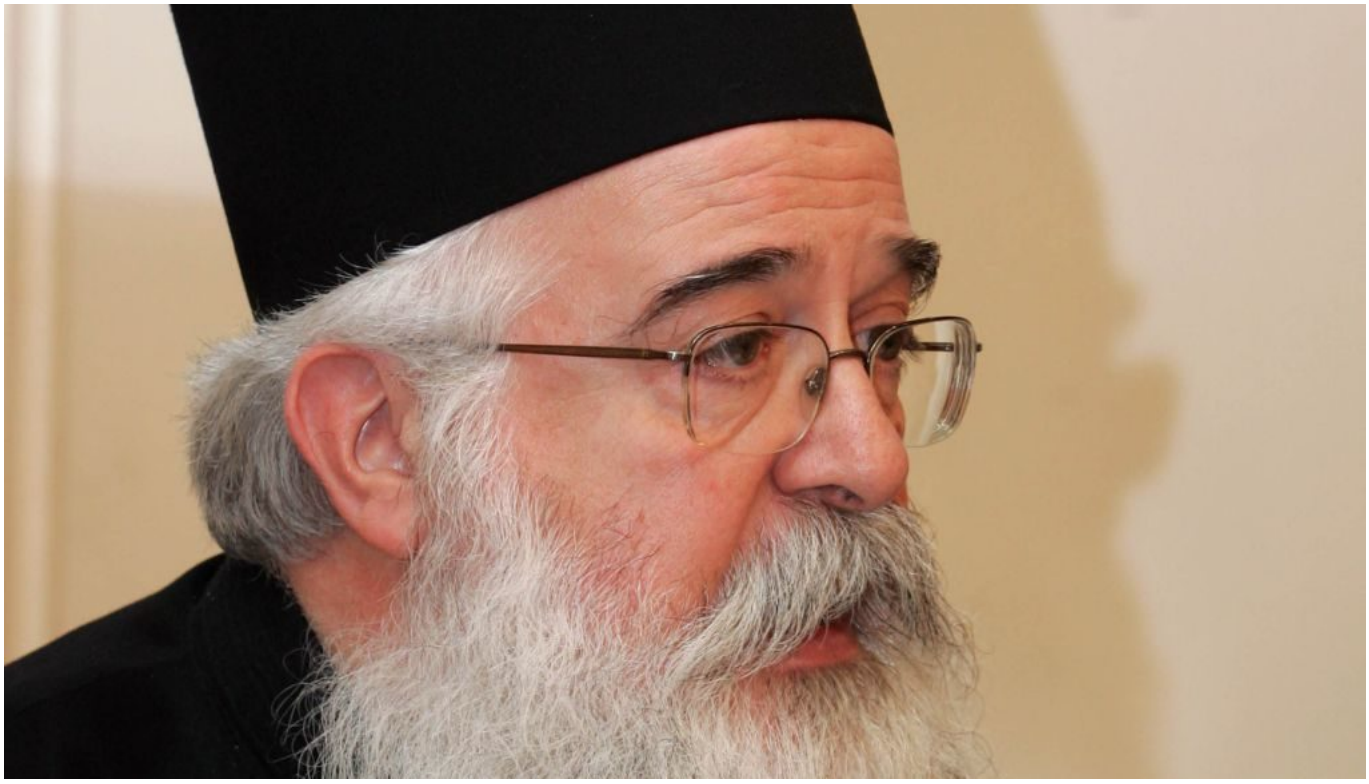

Εφ’ όλης της ύλης συνέντευξη παραχώρησε σήμερα στην εφημερίδα «Θεσσαλία» και στον δημοσιογράφο Φώτη Σπανό ο **Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος**. **Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μιλά για τη στάση της Εκκλησίας τον καιρό της πανδημίας και τις πρωτοβουλίες της Ιεράς Μητροπόλεως για την προστασία της δημόσιας υγείας, αναφέρεται στην επί σειρά ετών λιμνάζουσα επένδυση στης Νηες, στη υλοποίηση έργων πνοής στην Τοπική Εκκλησία και στην επανεκκίνηση του κοινωνικού της έργου, ενώ ειδική αναφορά κάνει στο όραμα για την Ελλάδα του μέλλοντος και την είσοδο νέων ανθρώπων στην Ιερωσύνη, που συνιστά ένα διαρκές θαύμα του Θεού στην ζωή της Εκκλησίας.**

Ολόκληρη η Συνέντευξη έχει ως εξής:

Θ: Μετά από 1,5 χρόνο πανδημίας, πιστεύετε ότι πλησιάζουμε στο τέλος της;

Δ.Ι.: Ελπίζουμε ότι δεν θ’ αργήσει το πολυπόθητο τέλος αυτής της μεγάλης

περιπέτειας, που απειλεί τα πολύτιμα δώρα του Θεού, την υγεία και την ζωή μας και δοκιμάζει τις αντοχές μας, την κοινωνική ισορροπία και ενότητα, την λειτουργία της οικονομίας και του εκπαιδευτικού συστήματος και τόσα άλλα. Βέβαια, για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός χρειαζόμαστε, πρωτίστως, την Χάρη και το Έλεος του Θεού, τα οποία διαρκώς επιζητούμε, ενώ απαιτείται η προσαρμογή μας στις υποδείξεις των ειδικών, οι οποίοι μας προσφέρουν συγκεκριμένους τρόπους, προκειμένου να θωρακίσουμε την υγεία μας και να αναχαιτίσουμε την περαιτέρω εξάπλωση της πανδημίας.

Θ: Επίσημα, η Εκκλησία τάχθηκε υπέρ του εμβολιασμού. Φαίνεται, όμως, πως ένα ποσοστό ιερέων, αλλά και σε αρκετά μοναστήρια υπάρχει ακόμη διάθεση κατά του εμβολιασμού. Με δεδομένη την επίδραση που έχουν οι ιερείς και οι μοναχοί σε ένα τμήμα των πιστών, τί πρέπει να περιμένουμε για το επόμενο διάστημα;

Δ.Ι.: Δυστυχώς, έχουν παρατηρηθεί περιπτώσεις σαν κι αυτές που περιγράφετε, Κληρικών και Μοναχών, που ακολουθούν ένα δικό τους δρόμο, θέτουν εαυτούς υπεράνω του Εκκλησιαστικού Σώματος, αμφισβητούν τις αποφάσεις των επίσημων Συνοδικών οργάνων και επιδιώκουν να επιβάλουν κλίμα έντασης και διχόνοιας. Έχουμε πει πολλές φορές ότι συνιστά τραγωδία για έναν πνευματικό άνθρωπο και δη Κληρικό, να υποκύπτει στον πειρασμό της αυτοδικαίωσης και να θεωρεί εαυτόν αυθεντικό φορέα της Θείας χάριτος και γνήσιο πρόμαχο της Ορθοδοξίας. Τονίσαμε, επίσης, ότι είναι παράλογο να προσδίδουμε πνευματικά χαρακτηριστικά σε ζητήματα που δεν είναι πνευματικά, αλλά καθαρά επιστημονικά και δεν θίγουν την πίστη και την ζωή μας μέσα στην Εκκλησία. Αναφέρομαι, φυσικά, στην χρήση της μάσκας εντός των Ιερών Ναών και στην επιλογή του εμβολιασμού. Θεωρώ ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν εγκλωβιστεί σε μια στείρα άρνηση, έχουν γοητευτεί από την «λατρεία» των οπαδών τους και δεν αντιλαμβάνονται ότι οδηγούν εαυτούς και αλλήλους στον γκρεμό.

Στη Μητρόπολή μας, έχοντας βιώσει, ως τώρα, τον πόνο της απώλειας δύο εκλεκτών Κληρικών μας, εκκλησιαστικών στελεχών, αλλά και πλειάδος μελών της Τοπικής μας Εκκλησίας, θέσαμε φραγμό στην εξέλιξη του κακού, απαιτώντας από τους Κληρικούς μας και τα στελέχη των ενοριών μας είτε τον εμβολιασμό, είτε την διενέργεια δύο τεστ εβδομαδιαίως. Η απόφασή μας αυτή, που τηρείται απαρεγκλίτως ως τώρα, είναι καρπός της αγάπης και της ποιμαντικής μας ευθύνης έναντι του ποιμνίου μας και δεν πρόκειται να αρθεί έως ότου αναχαιτιστεί το κακό. Είναι ευτυχές, επίσης, το γεγονός, ότι τα Μοναστήρια μας έχουν προστατευτεί στον καιρό της δοκιμασίας και τηρούν τα προβλεπόμενα υγειονομικά μέτρα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Το ίδιο συμβαίνει στις ενορίες

μας, με την ευθύνη των Κληρικών μας. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει όλοι να κατανοήσουν ότι οι ακρότητες, η ανυπακοή στην Εκκλησία και η εκτροπή του θρησκευτικού φανατισμού, σε περιόδους, μάλιστα, πανδημίας, σκοτώνουν και πνευματικώς και σωματικώς.

Θ: Ποια είναι τα διδάγματα από την πρωτοφανή υγειονομική κρίση που ζούμε; Θα δούμε μια άλλη κοινωνία, όταν θα έχει τελειώσει αυτός ο εφιάλτης;

Δ.Ι.: Είναι πολλά τα διδάγματα, που κατά καιρούς έχουμε επισημάνει. Καταρχάς, καταρρίπτεται όλον αυτόν τον καιρό το αφήγημα της ανθρώπινης παντοδυναμίας. Οι άνθρωποι είμαστε φθαρτοί και αδύναμοι μπροστά σε νεοφανείς κινδύνους σαν κι αυτόν που μας απειλεί. Ο Θεός επιτρέπει αυτή την παιδαγωγία για να ταπεινωθούμε, να αναλογιστούμε τα λάθη μας, να καταστείλουμε την καταστροφική αλαζονεία μας και να πάρουμε τη ζωή μας αλλιώς.

Η Επιστήμη, επίσης, δεν είναι παντοδύναμη. Παρά το γεγονός ότι έχει φθάσει, πλέον, σε κατακτήσεις που ξεπερνούν την πιο προωθημένη φαντασία, εντούτοις φαντάζει αδύναμη να προστατέψει την ανθρωπότητα από έναν υγειονομικό κίνδυνο, που εντοπίζεται μόνο στα πειραματικά εργαστήρια. Καταρρίπτεται έτσι και ο μύθος της επιστημονικής παντοδυναμίας. Και μπορεί όλοι μας να προσευχόμαστε να φωτίσει ο Θεός τις διάνοιες των επιστημόνων, για να βρουν διέξοδο στο αδιέξοδο της πανδημίας, μέχρι να συμβεί αυτό, όμως, η ανθρωπότητα θρηνεί εκατομμύρια θύματα και θα θρηνεί για αρκετό διάστημα ακόμα.

Πρέπει να ξαναδούμε την ποιότητα της θρησκευτικότητας, της πνευματικότητάς μας. Εκκλησιαστική ζωή δεν υφίσταται όταν ο άνθρωπος αρνείται να συμβαδίσει με το σύνολο των πιστών και αυτονομείται, ερμηνεύοντας τα πράγματα κατά το δοκούν. Η υπακοή στην Εκκλησία σώζει. Η ανυπακοή και η αυτονόμηση καταστρέφουν και θέτουν τους αλαζόνες της πίστεως εκτός Αυτής.

Έχουμε ανάγκη από την Χάρη και την βοήθεια του Θεού, περισσότερο από ποτέ! Η νοοτροπία της εποχής θέλησε να Τον θέσει στο περιθώριο του κοινωνικού βίου και να Τον περιορίσει στο πλαίσιο της ιδιωτικότητας. Η θρησκευτική πίστη και μάλιστα, η Χριστιανική και Ορθόδοξη, χλευάστηκε, υποτιμήθηκε, υπονομεύτηκε. Άλλα πιστεύματα επιχείρησαν να την υποκαταστήσουν, κρατώντας δήθεν το λάβαρο της «προόδου». Μπουχτίσαμε πια από την «πρόοδο», τα αποτελέσματα της οποίας ζούμε, σε όλη την τραγικότητά τους. Πανδημία, διεθνής ακαταστασία, έξαρση της εγκληματικότητας, θρησκευτικός φανατισμός, περιφρόνηση και προσβολή του ανθρώπινου προσώπου, «θρίαμβος» του αμοραλισμού και της ανηθικότητας, ανατροπή των υγειών Παραδόσεων και Αρχών και τόσα άλλα. Και

τώρα, δρέπουμε τους καρπούς των αυτοκτονικών επιλογών μας. Σίγουρα, λοιπόν, θα δούμε μια άλλη κοινωνία, όταν τελειώσει ο εφιάλτης. Στο χέρι μας, όμως, είναι να δούμε μια καλύτερη κοινωνία, αρκεί να μετανοήσουμε για να λάθη μας, να γίνουμε πιο ταπεινοί και να επιστρέψουμε στην ασφάλεια της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας.

Θ: Σε ποιο στάδιο βρίσκεται αυτή τη στιγμή η επένδυση στις Νηές; Μπορούμε να ελπίζουμε ότι κάποια στιγμή θα λάβει σάρκα και οστά; Ήδη ασχολείστε με αυτό το θέμα σχεδόν 24 χρόνια.

Δ.Ι.: Και δυστυχώς, πριν από μένα, άλλα τόσα ο Μακαριστός Χριστόδουλος. Πρόκειται για απαράδεκτες καταστάσεις, που συνοδεύουν διαχρονικά κάθε προσπάθεια αξιοποίησης περιουσιακού στοιχείου εκ μέρους της Εκκλησίας και οδηγούν σε ανεξήγητες καθυστερήσεις, εις βάρος της ανάπτυξης του τόπου και του κοινωνικού συμφέροντος. Όλοι γνωρίζουν ότι η εν λόγω έκταση αγοράστηκε πριν από διακόσια και πλέον χρόνια, με ΑΣΠΡΑ (το νόμισμα της εποχής) από τους μοναχούς. Το γεγονός επιβεβαιώνουν ένορκες μαρτυρίες όσων εργάστηκαν για το Μοναστήρι στο παρελθόν, που ξεπερνούν τα εκατό χρόνια. Θέλω να πιστεύω ότι οι όποιες αγκυλώσεις έχουν ξεπεραστεί πλέον και το έργο, επιτέλους, θα λάβει σάρκα και οστά. Στη ζωή μου έχω μάθει να περιμένω και να επιμένω και να μην υποχωρώ όταν πρόκειται να υπερασπιστώ τα δίκαια της Εκκλησίας.

Θ: Τα Σπίτια Γαλήνης άνοιξαν ξανά και προσφέρουν δωρεάν φαγητό εν μέσω πανδημίας. Για ακόμη μια φορά στηρίζονται στην αλληλεγγύη των πιστών. Δεν θα έπρεπε η κυβέρνηση να μεριμνήσει και να προσφέρει οικονομική βοήθεια για τα χιλιάδες ενοριακά συσσίτια πανελλαδικά;

Δ.Ι.: Πολλά είναι αυτά που θα μπορούσαν να γίνουν και δεν γίνονται στην πατρίδα μας. Γι’ αυτό, η Εκκλησία μας δεν στηρίζεται σε έξωθεν δυνάμεις, για να διευθετήσει το έργο της αλλά στην βοήθεια του Θεού και στην αμέριστη συμπαράσταση του λαού μας, ο οποίος γνωρίζει, εκτιμά και στηρίζει. Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνούμε και το πλήθος των εθελοντικών στελεχών, η συμβολή των οποίων είναι καθοριστική. Ελπίζουμε να έρθει ο καιρός που οι Κυβερνήσεις θα στηρίξουν εμπράκτως αυτό το έργο. Τουλάχιστον, όμως, όλες αναγνωρίζουν, κατά καιρούς, την σημασία του στην διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και ισορροπίας, μάλιστα σε εποχές κρίσεων, σαν κι αυτές που ζήσαμε και ζούμε.

Εμείς έχουμε μάθει να εργαζόμαστε και να προσφέρουμε στον λαό μας υπό οιεσδήποτε συνθήκες, ελπίζοντας πάντα στην Χάρη του Θεού και στην βοήθεια του λαού. Δεν περιμένουμε την αναγνώριση κανενός, ούτε μας ενδιαφέρει ο έπαινος των ανθρώπων. Όλα γίνονται για την δόξα του Θεού και την ωφέλεια του λαού.

Θ: Είστε μέλος της Επιτροπής για το 2021. Τελικά, πώς πρέπει, ως έθνος, να δούμε αυτή τη σημαντική επέτειο, ποια μηνύματα να λάβουμε για την πορεία 200 ετών του ελληνικού κράτους; Ήδη έχει ξεκινήσει μια συζήτηση για την Ελλάδα του 2040. Πώς σκέπτεστε την Ελλάδα μετά από 20 χρόνια;

Δ.Ι.: Η επέτειος των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821 δεν είναι απλώς μια αφορμή γιορτής και αναπτέρωσης του πατριωτικού ιδεώδους, αλλά πρέπει να γίνει πεδίο ιστορικού αναστοχασμού και περισυλλογής. Να αναλογιστούμε τις Αρχές και τις Αξίες της Πίστης και της Εθνικής αυτοσυνειδησίας, που κράτησαν ζωντανό τα όραμα της Ελευθερίας κατά την μακραίωνη περίοδο της σκλαβιάς. Να αναλογιστούμε τα λάθη και τις αδυναμίες των προγόνων μας, που έθεσαν σε δοκιμασία τον αγώνα της Ελευθερίας. Να απομονώσουμε εκείνες τις «επιστημονικές» φωνές, που επιχειρούν να ξαναγράψουν την ιστορία, μέσα από το πρίσμα των προσωπικών ιδεολογικοπολιτικών τους προϋποθέσεων. Η Ιστορία μια φορά γράφεται. Δεν ξαναγράφεται, δεν διαγράφεται, δεν παραγράφεται!

Στα 200 χρόνια του ελεύθερου βίου μας περάσαμε πολλά. Κατακτήθηκαν στόχοι, έγιναν, όμως και λάθη εγκληματικά, που στοίχησαν στην Ελευθερία, στην Δημοκρατία, στην κοινωνική Δικαιοσύνη. Οφείλουμε να επιδείξουμε όλοι, Πολιτεία και Εκκλησία, πολιτικές παρατάξεις, αλλά και ο απλός λαός, την απαραίτητη αυτοκριτική μας, να καταδικάσουμε τις άστοχες επιλογές μας, να ταπεινωθούμε, για να πάμε μπροστά.

Θ: Βλέπουμε νέους ανθρώπους στη Μητρόπολή μας να χειροτονούνται και να θέλουν να γίνουν ιερείς ακόμη και αμισθί. Ποιοι είναι οι λόγοι που έλκουν κάποιον να ενταχθεί στην ιεροσύνη;

Δ.Ι.: Πρόκειται για διαρκές θαύμα, που δείχνει ότι ζει Κύριος ο Θεός. Σκέπει και ευλογεί την Εκκλησία Του, για να μπορεί να επιτελεί απρόσκοπτα το έργο Της. Όταν μιλήσει η Χάρις του Θεού στην ανθρώπινη καρδιά, όταν η κλίση και η κλήση είναι αυθεντικές, τότε καμία δυσκολία δεν μπορεί να αναχαιτίσει εκείνον που αποφασίζει να αφιερώσει την ζωή του στον Χριστό και να διακονήσει την Εκκλησία. Από την αρχή της διακονίας μας στην Δημητριάδα απευθύναμε πρόσκληση σε εκείνους που ποθούν την Ιερωσύνη να μην επιτρέψουν εξωτερικούς παράγοντες και αναστολές να αποτρέψουν την ιερό πόθο της καρδιάς τους. Στην πρόσκλησή μας ανταποκρίθηκαν πολλοί. Τους ευχαριστώ και τους επαινώ.

Θ: Το μουσείο της Μακρινίτσας αποτελεί μια **σύγχρονη κιβωτό των ορθόδοξων κειμηλίων της περιοχή μας**. Υπάρχουν σχέδια και για νέα μουσεία για την φύλαξη όλου του τεράστιου πνευματικού πλούτου που διαθέτει ο τόπος μας;

Δ.Ι.: Πράγματι, είναι ένα έργο πνοής, που συμβάλλει στην διατήρηση, ανάδειξη και προβολή της μεγάλης πολιτιστικής και θρησκευτικής κληρονομιάς του Πηλίου. Είναι ένα όραμα του Πρωτοσυγκέλλου της Μητροπόλεώς μας, του π. Δαμασκηνού, ο οποίος, με επιμονή και πίστη στον ιερό αυτό σκοπό, ξεπέρασε τις μεγάλες δυσκολίες που προέκυψαν στην πορεία και δημιούργησε ένα μουσείο πρότυπο όχι μόνο στον τόπο μας, αλλά πανελλαδικά, που λειτουργεί με τα πιο εξελιγμένα μέσα και τους κανόνες της σύγχρονης μουσειολογίας. Και βέβαια, υπάρχουν σχέδια δημιουργίας ανάλογων Μουσείων και σε άλλα μέρη του Πηλίου, όπως π.χ. στις Μηλιές, όπου ήδη το έργο έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα των δράσεων της Επιτροπής «Ελλάδα 2021».

Θ: Η ανακαίνιση της Μονής Ξενιάς και η δημιουργία του Βρεφικού Σταθμού στην Αγριά είναι έργα που υλοποιούνται και τα οποία ξεκίνησαν προ πανδημίας. Σε πιο στάδιο βρίσκονται; Υπάρχουν άλλα έργα στο σχεδιασμό σας;

Δ.Ι.: Πρόκειται για έργα πνοής, που βρίσκονται σε εξέλιξη και υλοποιούνται με ίδιους πόρους. Το πρώτο αφορά στην εκ βάθρων αναστήλωση ενός περίφημου και ιστορικού θρησκευτικού μνημείου, το οποίο φιλοδοξούμε να καταστεί και πάλι χώρος προσευχής, φιλοξενίας και ελεύθερου διαλόγου. Το δεύτερο θα δώσει ανάσα στις οικογένειες της περιοχής. Φιλοδοξούμε ότι στο εγγύς μέλλον θα τεθεί σε λειτουργία.